

Legszebb emlékeim a nyárról

Számomra az idei nyár nem a nyaralást és a strandolást jelentette. A mi családunk egy új taggal bővült, ami mindannyiunk számára nagy kihívást jelentett.

A bizonyítványosztás után anya megígérte, hogy testvéremmel, Lukáccsal együtt kiskutyát kapunk. Az interneten leltünk rá arra a kutyatenyésztőre, akinél megismertük Kajlát. Ő választott ki bennünket gazdának. Csak később, két hét után hozhattuk haza, így számomra ez az idő nagyon lassan telt. Ám azon a napon, mikor kutyatulajdonos lettem, nem is sejtettem, mennyi felelősséggel tartozom az új jövevény iránt. Az első hetekben velem aludt a nappaliban összebújva. Vizslakölykünk mindent rágott, gyakran bepisilt, és folyton sírt utánunk. Én még a strandolásról is lemondtam, nehogy hiányozzam neki.

A nyár második felében már Kajlával együtt kirándultunk el a Gébárti-tóra, ahol apa engem a kacsázásra tanított meg.

Azóta eltelt két hónap, és úgy gondolom, egészen jól belejöttem a kutyatartásba.

Nagy élmény volt még, mikor három barátnőmmel éjszaka sátoroztunk. Lampionokkal díszítettük alvóhelyünket. Csak remélni tudtuk, hogy nem a pókok és bogarak számára lesz csalogató az éjszakai fény. A sátorban sokat társasoztunk, kártyáztunk, nevettünk. Az augusztusi csillaghullás alatt igazi kalandban lehetett részem.

Az idei szünidő máshogy alakult, mint a többi, de nem bánom, mert nekem a barátaim és a kutyám nem múltó emlékek, hanem örök élményt jelentenek.

Készítette: Korcz Zselyke, 6.a osztályos tanuló

Izsák Imre Általános Iskola

KAJLÁVAL

